ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-235/99,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

The Queen

και

Secretary of State for the Home Department,

ex parte:

Eleanora Ivanova Kondova,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 45 και 59 της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας, εξ ονόματος της Κοινότητας, με την απόφαση 94/908/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 358, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann, A. La Pergola (εισηγητή), M. Wathelet και B. Σκουρή, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen και F. Macken, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η E. I. Kondova, εκπροσωπούμενη από τον T. Eicke, barrister, εντολοδόχο της J. Coker, solicitor,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την M. Ewing, επικουρούμενη από την E. Sharpston, QC,

— η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την A. Snoecx,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους W.-D. Plessing και C.-D. Quassowski,

— η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον S. Ortiz Vaamonde,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Rispal-Bellanger και τον A. Lercher,

— η Ιρλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. A. Buckley, επικουρούμενο από τις A. Barron και E. Barrington, BL,

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. A. Fierstra,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον F. Benyon και τις M.-J. Jonczy και N. Yerrell,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της E. I. Kondova, εκπροσωπουμένης από τον T. Eicke, εντολοδόχο της J. Coker, της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπουμένης από την G. Amodeo, επικουρουμένη από την E. Sharpston και τον S. Kovats, barrister, της Γερμανικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από τον C.-D. Quassowski, της Ελληνικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από τον Γ. Καριψιάδη και την Τ. Παπαδοπούλου, της Ισπανικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από την N. Díaz Abad, της Γαλλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από τον A. Lercher, της Ιρλανδικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από την E. Barrington, της Ιταλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από την F. Quadri, avvocato dello Stato, της Ολλανδικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από τον M. A. Fierstra, της Αυστριακής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από τον G. Hesse, και της Επιτροπής, εκπροσωπουμένης από τον F. Benyon και τις M.-J. Jonczy και N. Yerrell, κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουνίου 2000,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 18ης Δεκεμβρίου 1998, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Ιουνίου 1999, το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court), υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, πέντε προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 45 και 59 της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας, εξ ονόματος της Κοινότητας, με την απόφαση 94/908/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 358, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της E. I. Kondova, Βουλγάρας υπηκόου, και του Secretary of State for the Home Department (Υπουργού Εσωτερικών, στο εξής: Secretary of State), σχετικά με απόφαση με την οποία ο Secretary of State αρνήθηκε τη χορήγηση άδειας παραμονής της στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Η Συμφωνία Συνδέσεως

3 Η Συμφωνία Συνδέσεως υπογράφηκε στις 8 Μαρτίου 1993 στις Βρυξέλλες και, σύμφωνα με το άρθρο της 124, δεύτερο εδάφιο, τέθηκε σε ισχύ την 1η Φεβρουαρίου 1995.

4 Βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, η Συμφωνία Συνδέσεως έχει μεταξύ άλλων ως αντικείμενο να παράσχει κατάλληλο πλαίσιο για τον πολιτικό διάλογο των μερών, ο

οποίος θα επιτρέψει την ανάπτυξη στενότερων πολιτικών σχέσεων μεταξύ τους, να προωθήσει την επέκταση του εμπορίου και των αρμονικών οικονομικών σχέσεων μεταξύ των μερών και να ευνοήσει έτσι τη δυναμική οικονομική ανάπτυξη και ευημερία της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, καθώς και να παράσχει κατάλληλο πλαίσιο για τη βαθμιαία ενσωμάτωση της Βουλγαρίας στην Κοινότητα, καθότι, βάσει της δέκατης έβδομης αιτιολογικής σκέψης της Συμφωνίας Συνδέσεως, απώτερος στόχος του κράτους αυτού είναι η προσχώρηση στην Κοινότητα (βλ. δέκατη έβδομη αιτιολογική σκέψη της Συμφωνίας Συνδέσεως).

5 Οι συναφείς διατάξεις της Συμφωνίας Συνδέσεως, όσον αφορά τη διαφορά της κύριας δίκης, βρίσκονται στον τίτλο IV, ο οποίος επιγράφεται «Κυκλοφορία εργαζομένων, δικαίωμα εγκαταστάσεως, παροχή υπηρεσιών».

6 Το άρθρο 38, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, που περιλαμβάνεται στον τίτλο IV, κεφάλαιο I, το οποίο επιγράφεται «Κυκλοφορία εργαζομένων», προβλέπει ότι:

«1. Με την επιφύλαξη των όρων και προϋποθέσεων που ισχύουν σε κάθε κράτος μέλος:

— δεν επιβάλλεται καμία διάκριση λόγω ιθαγένειας στη μεταχείριση των εργαζομένων βουλγαρικής υπηκοότητας, οι οποίοι απασχολούνται νομίμως στο έδαφος ενός κράτους μέλους, όσον αφορά τους όρους εργασίας, τις αποδοχές ή τις απολύσεις, σε σύγκριση με τους υπηκόους αυτού του κράτους μέλους,

— οι νομίμως κατοικούντες σύζυγοι και τα τέκνα εργαζομένων, που απασχολούνται νομίμως στο έδαφος κράτους μέλους, με εξαίρεση τους εποχιακά εργαζόμενους και τους εργαζόμενους που απασχολούνται βάσει διμερών συμφωνιών κατά την έννοια του άρθρου 42, εκτός εάν άλλως ορίζεται στις συμφωνίες αυτές, έχουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους, κατά την περίοδο εγκεκριμένης επαγγελματικής απασχόλησης του εργαζομένου.»

7 Το άρθρο 45 της Συμφωνίας Συνδέσεως, που περιλαμβάνεται στον τίτλο IV, κεφάλαιο II, το οποίο επιγράφεται «Εγκατάσταση», προβλέπει ότι:

«1. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας, κάθε κράτος μέλος παρέχει για την εγκατάσταση εταιριών και υπηκόων της Βουλγαρίας, καθώς και για τη λειτουργία βουλγαρικών εταιριών και την επαγγελματική δραστηριότητα Βουλγάρων υπηκόων, εγκατεστημένων στο έδαφός του, μεταχείριση όχι λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν που χορηγεί στους δικούς του υπηκόους και εταιρίες, με εξαίρεση τα θέματα που αναφέρονται στο παράρτημα XVa.

[...]

5. Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, νοούνται ως:

α) "εγκατάσταση":

i) όσον αφορά τους υπηκόους, το δικαίωμα να αναλαμβάνουν και να ασκούν οικονομικές δραστηριότητες ως αυτοαπασχολούμενοι και να δημιουργούν και να διευθύνουν εταιρίες επί των οποίων ασκούν ουσιαστικό έλεγχο. Η αυτοαπασχόληση και η ανάληψη επιχειρήσεων εκ μέρους υπηκόων δεν περιλαμβάνουν την αναζήτηση ή την ανάληψη απασχόλησης στην αγορά εργασίας ούτε παρέχουν το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας του άλλου συμβαλλομένου μέρους. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν εφαρμόζονται για τα πρόσωπα που δεν είναι αποκλειστικά αυτοαπασχολούμενα,

[...]

[...]

γ) "οικονομικές δραστηριότητες": ιδίως οι βιομηχανικές δραστηριότητες, οι εμπορικές δραστηριότητες, οι βιοτεχνικές δραστηριότητες και οι δραστηριότητες ελεύθερων επαγγελμάτων.

[...]»

8 Το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, που περιλαμβάνεται στον τίτλο IV, κεφάλαιο IV, το οποίο επιγράφεται «Γενικές διατάξεις», προβλέπει ότι:

«Για τους σκοπούς του τίτλου IV, καμία διάταξη της παρούσας συμφωνίας δεν παρεμποδίζει την εφαρμογή, από τα μέρη, των νόμων και κανονισμών τους όσον αφορά την είσοδο και την παραμονή, την εργασία, τις συνθήκες εργασίας, την εγκατάσταση φυσικών προσώπων και την παροχή υπηρεσιών, υπό τον όρο ότι, κατά την εφαρμογή των εν λόγω νόμων ή κανονισμών, δεν εξουδετερώνονται ούτε περιορίζονται τα οφέλη που προκύπτουν για κάθε μέρος από συγκεκριμένη διάταξη της παρούσας συμφωνίας [...]».

Η εθνική ρύθμιση

9 Όσον αφορά τη διαφορά της κύριας δίκης, οι συναφείς διατάξεις του εθνικού δικαίου είναι κυρίως οι United Kingdom Immigration Rules (House of Commons Paper 395) (κανόνες περί αλλοδαπών που εξέδωσε το Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας το 1994, στο εξής: Immigration Rules), όπως ίσχυαν κατά τον επίδικο χρόνο, που διέπουν την είσοδο και την παραμονή στο Ηνωμένο Βασίλειο.

10 Οι Immigration Rules αποσκοπούν στην προσαρμογή του νομικού συστήματος του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στις διατάξεις περί εγκαταστάσεως της Συμφωνίας Συνδέσεως και των λοιπών ευρωπαϊκών συμφωνιών συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και των κρατών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, αφετέρου.

11 Το μέρος 6 των Immigration Rules, που επιγράφεται «Πρόσωπα που επιθυμούν να εισέλθουν και να παραμείνουν στο Ηνωμένο Βασίλειο ως επιχειρηματίες, αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι, επενδυτές, συγγραφείς, συνθέτες ή καλλιτέχνες», περιέχει διατάξεις σχετικές με την αντιμετώπιση των αιτήσεων άδειας παραμονής που υποβάλλουν «πρόσωπα προτιθέμενα να εγκατασταθούν ως επιχειρηματίες δυνάμει των διατάξεων Συμφωνίας Συνδέσεως που έχει συνάψει η Κοινότητα». Οι παράγραφοι 217 και 219 του μέρους αυτού, οι οποίοι επιγράφονται «Προϋποθέσεις για την παράταση άδειας παραμονής με σκοπό την εξακολούθηση της ασκήσεως επιχειρηματικής δραστηριότητας της επιχειρήσεως δυνάμει των διατάξεων Συμφωνίας Συνδέσεως που έχει συνάψει η Κοινότητα», προβλέπουν ότι:

«217. Για την παράταση της άδειας παραμονής του στο Ηνωμένο Βασίλειο προκειμένου να συνεχίσει την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, ο αιτών πρέπει να αποδείξει ότι:

i) έχει εγκατασταθεί ως επιχειρηματίας στο Ηνωμένο Βασίλειο,

ii) τα μερίσματά του από τα κέρδη της δραστηριότητας αυτής επαρκούν για τη συντήρηση και στέγαση τόσο του ιδίου όσο και των εξαρτωμένων από αυτόν προσώπων, χωρίς άσκηση εργασίας (άλλης πλην της επιχειρηματικής δραστηριότητας) ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου,

iii) δεν έχει την πρόθεση, πέρα των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων, να εξεύρει μισθωτή εργασία στο Ηνωμένο Βασίλειο· και

iv) επιπροσθέτως, πληροί τις απαιτήσεις [...] της παραγράφου 219.

[...]

219. Οσάκις ένα πρόσωπο εγκαθίσταται στο Ηνωμένο Βασίλειο ως αυτοαπασχολούμενος εργαζόμενος ή συμμετέχει σε εταιρική σχέση, απαιτείται, πέραν των προϋποθέσεων της ανωτέρω παραγράφου 217 να αποδείξει:

i) ότι έχει την ιθαγένεια [...] της Βουλγαρίας,

ii) ότι μετέχει ενεργώς στην εμπορία ή παροχή υπηρεσιών για ίδιο λογαριασμό ή στα πλαίσια εταιρικής σχέσεως στο Ηνωμένο Βασιλείο,

iii) ότι ο ίδιος ή από κοινού με τους εταίρους του είναι ο κύριος των περιουσιακών στοιχείων της επιχειρήσεως,

iv) σε περίπτωση εταιρικής σχέσεως, ότι η συμμετοχή του στην επιχείρηση δεν ισοδυναμεί με συγκεκαλυμμένη μισθωτή απασχόληση, και

v) να προσκομίσει ελεγμένους από ορκωτούς λογιστές ισολογισμούς της εταιρίας από τους οποίους να προκύπτει η τρέχουσα χρηματοοικονομική κατάσταση.»

12 Η παράγραφος 322 των Immigration Rules, η οποία ανήκει στο μέρος 9, που επιγράφεται «Γενικοί λόγοι για την άρνηση χορηγήσεως εγγράφου εισόδου, αδείας εισόδου ή τροποποιήσεως της αδείας εισόδου ή παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο», προβλέπει ότι:

«[...] οι ακόλουθες διατάξεις ισχύουν στην περίπτωση απορρίψεως αιτήσεως για τροποποίηση της αδείας εισόδου ή παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο ή του περιορισμού του χρόνου της αδείας:

[...]

Λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται συνήθως η απόρριψη αιτήσεως για τροποποίηση της αδείας εισόδου ή παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο

2) η υποβολή ψευδών δηλώσεων ή η απόκρυψη οποιουδήποτε σημαντικού περιστατικού με σκοπό τη λήψη αδείας εισόδου ή προηγουμένης τροποποιήσεως της αδείας·

[...]».

13 Τα πρόσωπα τα οποία έλαβαν άδεια παραμονής για περιορισμένο χρονικό διάστημα και εν γνώσει τους παραμένουν στο Ηνωμένο Βασίλειο πέραν του χρονικού ορίου που τέθηκε με την εν λόγω άδεια διαπράττουν ποινικό αδίκημα δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 1, στοιχείο b, του Immigration Act 1971 (νόμου περί καταστάσεως αλλοδαπών) και μπορούν να απελαθούν δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 5, του νόμου αυτού.

14 Η υποβολή ψευδών δηλώσεων κατά τη συνέντευξη με τον υπάλληλο της υπηρεσίας αλλοδαπών συνιστά επίσης ποινικό αδίκημα το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο c, του Immigration Act 1971, τιμωρείται με χρηματική ποινή και/ή με φυλάκιση μη υπερβαίνουσα τους έξι μήνες.

Η διαφορά της κύριας δίκης

15 Όπως προκύπτει από τη διάταξη παραπομπής, η E. I. Kondova, φοιτήτρια κτηνιατρικής, εισήλθε στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 17 Ιουλίου 1993. Στις 8 Ιουνίου 1993 είχε λάβει στη Βουλγαρία έγγραφο εισόδου («entry clearance») υπό μορφή έγκυρης θεωρήσεως απλής εισόδου στο Ηνωμένο Βασίλειο, προκειμένου να εργαστεί στο Friday Bridge International Farm Camp κατά το διάστημα από 17 Ιουλίου έως 7 Αυγούστου 1993. Με βάση τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε η E. I. Kondova προκειμένου να λάβει αυτό το έγγραφο και τα οποία επιβεβαίωσε κατά τη σχετική συνέντευξη με τον υπάλληλο της υπηρεσίας αλλοδαπών κατά την άφιξή της, της χορηγήθηκε άδεια εισόδου και τρίμηνης παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο για να εργαστεί σε γεωργικές εργασίες.

16 Στις 23 Ιουλίου 1993 η E. I. Kondova υπέβαλε αίτηση χορηγήσεως πολιτικού ασύλου. Η αίτησή της απορρίφθηκε από το Immigration and Nationality Directorate (τη Διεύθυνση Αλλοδαπών και Ιθαγενείας, στο εξής: IND) στις 19 Απριλίου 1994. Η E. I. Kondova άσκησε προσφυγή κατά της αρνήσεως αυτής ενώπιον του Special Adjudicator. Όπως προκύπτει από τη διάταξη περί παραπομπής, σύμφωνα με τη βρετανική νομοθεσία περί αλλοδαπών, ουδέν μέτρο ελήφθη κατ' αυτής μετά τη λήξη της αρχικής αδείας παραμονής της, μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της ενώπιον του Special Adjudicator προσφυγής της. Η προσφυγή απορρίφθηκε στις

24 Φεβρουαρίου 1995, ενώ η ενώπιον του Immigration Appeal Tribunal έφεση της E. I. Kondova απορρίφθηκε στις 14 Μαρτίου 1995.

17 Στις 25 Απριλίου 1995 η IND απηύθυνε στους δικηγόρους της E. I. Kondova έγγραφο, με το οποίο τους γνωστοποίησε ότι η E. I. Kondova, μετά την απόρριψη της προσφυγής της, δεν νομιμοποιούνταν να παραμένει στο Ηνωμένο Βασίλειο και όφειλε να το εγκαταλείψει πάραυτα. Εντούτοις, η E. I. Kondova δεν συνεμορφώθη και στις 25 Ιουλίου 1995 τέλεσε γάμο με υπήκοο της Δημοκρατίας του Μαυρικίου, ονόματι Moothien, στον οποίο είχε χορηγηθεί άδεια παραμονής αορίστου χρόνου στο Ηνωμένο Βασίλειο με βάση προγενέστερο γάμο του, ο οποίος είχε λυθεί με διαζύγιο. Στις 2 Αυγούστου 1995 η E. I. Kondova υπέβαλε ενώπιον του Secretary of State αίτηση για τη χορήγηση άδειας παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο με βάση τον γάμο της.

18 Εφόσον η E. I. Kondova είχε δεχθεί, κατά τη διάρκεια συνεντεύξεως, ότι πραγματική της πρόθεση κατά την άφιξή της στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν να ζητήσει πολιτικό άσυλο και ότι, συνεπώς, παραπλάνησε εγνωσμένα τόσο τον υπάλληλο τον αρμόδιο για τον έλεγχο των αιτήσεων εγγράφων εισόδου, ο οποίος της χορήγησε τη θεώρηση στη Βουλγαρία, όσο και τον υπάλληλο της υπηρεσίας αλλοδαπών που την έλεγξε κατά την άφιξή της, ο Secretary of State κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η E. I. Kondova ήταν πρόσωπο που εισήλθε παρανόμως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Συνεπώς, στις 9 Νοεμβρίου 1995 της επιδόθηκε έγγραφο που την πληροφορούσε ότι θεωρούνταν ως παρανόμως εισελθούσα και, αντί να διαταχθεί η άμεση σύλληψή της, της χορηγήθηκε, εν αναμονή της αναχωρήσεώς της από το Ηνωμένο Βασίλειο, «δικαίωμα προσωρινής παραμονής», με την υποχρέωση αναφοράς της.

19 Στις 2 Ιανουαρίου 1996 η E. I. Kondova άρχισε να ασκεί δραστηριότητα αυτοαπασχολούμενης καθαρίστριας.

20 Με έγγραφο της 4ης Ιουλίου 1996, η E. I. Kondova υπέβαλε αίτηση χορηγήσεως αδείας παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο με βάση τη Συμφωνία Συνδέσεως. Ισχυ-

ρίστηκε ότι επιθυμούσε να εγκατασταθεί για να αναλάβει επιχειρηματική δραστηριότητα παροχής γενικών οικιακών υπηρεσιών και ότι ο σύζυγός της, ο οποίος εργαζόταν, θα τη συντηρούσε στο μέτρο του δυνατού και μέχρις ότου η εργασία της της παράσχει επαρκή έσοδα. Η Ε. Ι. Kondova επισυνήψε κατ' εκτίμηση στοιχεία για τα μηνιαία έσοδα και έξοδά της, βεβαίωση για τους χρηματικούς της πόρους και έγγραφη βεβαίωση ότι επρόκειτο να εργαστεί αποκλειστικά ως αυτοαπασχολούμενη. Στις 11 Ιουλίου 1996 η Ε. Ι. Kondova απέσυρε την προγενέστερη αίτησή της με την οποία ζητούσε άδεια παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο λόγω του γάμου της.

21 Στις 24 Ιουλίου 1996 ο Secretary of State απέρριψε τη νέα αίτηση της Ε. Ι. Kondova, βάσει της παραγράφου 217, σημείο ii, των Immigration Rules, διότι δεν είχε αποδειχθεί ότι τα έσοδά της από τη σχεδιαζόμενη εργασία της επαρκούσαν για τη συντήρηση και τη στέγασή της, χωρίς άσκηση άλλης εργασίας, πλην της επιχειρηματικής δραστηριότητάς της για την παροχή οικιακών υπηρεσιών, ή χωρίς τη συνδρομή δημοσίου ταμείου. Κατόπιν αυτού, ο Secretary of State έδωσε στις 26 Ιουλίου 1996 εντολή απελάσεως της Ε. Ι. Kondova, λόγω της παράνομης εισόδου της στο Ηνωμένο Βασίλειο.

22 Στις 10 Σεπτεμβρίου 1996 η Ε. Ι. Kondova συνελήφθη και κρατήθηκε στο τοπικό αστυνομικό τμήμα ενόψει της απελάσεώς της. Ο Secretary of State ισχυρίστηκε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, η κράτηση προσώπου που εισήλθε παρανόμως στην επικράτεια αποτελεί ενιότε μέτρο που χρησιμοποιείται ενόψει της απελάσεώς του και ότι η προηγούμενη συμπεριφορά της Ε. Ι. Kondova, όπως η απορριφθείσα αίτηση χορηγήσεως πολιτικού ασύλου και η αίτηση αδείας παραμονής με βάση αμφισβητούμενο γάμο, δημιουργούσε τη βάσιμη υπόνοια ότι η ενδιαφερόμενη δεν επρόκειτο να συμμορφωθεί εκουσίως με την απόφαση απελάσεώς της.

23 Στις 24 Σεπτεμβρίου 1996 η Ε. Ι. Kondova υπέβαλε αίτηση προκειμένου να της επιτραπεί η άσκηση προσφυγής περί δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας («judicial review») της αποφάσεως του Secretary of State με την οποία δεν της δόθηκε άδεια παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στις 10 Οκτωβρίου 1996, δηλαδή ένα μήνα μετά την έναρξη της κράτησή της, αφέθηκε ελεύθερη.

24 Με έγγραφο της 23ης Οκτωβρίου 1996, ο Secretary of State, επιβεβαιώνοντας τους υπολογισμούς των αναμενομένων εσόδων επί των οποίων είχε στηριχθεί η απόρριψη της αιτήσεως της E. I. Kondova, την κάλεσε να υποβάλει ρεαλιστικές προβλέψεις προκειμένου να αποδείξει ότι η σχεδιαζόμενη δραστηριότητά της μπορούσε πράγματι να της αποφέρει επαρκή εισοδήματα ώστε να αντεπεξέλθει μακροπροθέσμως στα έξοδά της. Με το έγγραφο αυτό ο Secretary of State δεχόταν ότι, βραχυπροθέσμως, το εισόδημα της E. I. Kondova μπορούσε να συμπληρωθεί από τους πόρους του συζύγου της.

25 Σε νέο υπολογισμό της μακροπρόθεσμης αποδοτικότητας της δραστηριότητάς της, τον οποίο εξέθεσε σε έγγραφο της 4ης Νοεμβρίου 1996, η E. I. Kondova χρησιμοποίησε τις ίδιες ωριαίες τιμές και τα ίδια στοιχεία επί των εξόδων που είχε υποβάλει στον Secretary of State στις 4 Ιουλίου 1996. Ωστόσο, καθότι χρησιμοποιήθηκε διαφορετική βάση όσον αφορά τη διάρκεια της εβδομάδας εργασίας της E. I. Kondova, οι νέοι υπολογισμοί απεδείκνυαν ότι η δραστηριότητά της θα ήταν αποδοτική.

26 Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο Secretary of State, με έγγραφο της 3ης Δεκεμβρίου 1996, της γνωστοποίησε ότι, λαμβάνοντας υπόψη τον νέο υπολογισμό σχετικά με την αναμενόμενη αποδοτικότητα της δραστηριότητάς της, ήταν διατεθειμένος να της χορηγήσει, βάσει της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει, άδεια παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο βάσει των διατάξεων της Συμφωνίας Συνδέσεως, παρά τον παράνομο χαρακτήρα της εισόδου της σ' αυτό το κράτος μέλος. Ο Secretary of State την κάλεσε επίσης να αποσύρει την αίτηση να της επιτραπεί να ασκήσει προσφυγή περί δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας. Η E. I. Kondova επεδίωξε πάντως να εξασφαλιστεί, ειδικότερα σε σχέση με την αξίωσή της περί αποζημιώσεως. Κατόπιν αυτού, με έγγραφο της 15ης Ιανουαρίου 1997, απαρίθμησε τους όρους υπό τους οποίους θα μπορούσε να αποσύρει την αίτησή της.

27 Με έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 1997, ο Secretary of State ανέφερε ότι δεν ήταν διατεθειμένος να συναινέσει στους εν λόγω όρους.

28 Η αίτηση περί δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας, που η E. I. Kondova είχε υποβάλει στο αιτούν δικαστήριο, όπως τροποποιήθηκε κατόπιν της αποφάσεως του Secretary of State της 3ης Δεκεμβρίου 1996, έγινε δεκτή στις 22 Ιανουαρίου 1997. Με την αίτηση αυτή η E. I. Kondova ζητεί, αφενός, να αναγνωριστεί ότι δικαιούται και δικαιούνταν καθ' όλο τον κρίσιμο χρόνο να λάβει την άδεια παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο, προκειμένου να ασκήσει τα απορρέοντα από τη Συμφωνία Συνδέσεως δικαιώματα περί εγκαταστάσεως και παραμονής, και ότι οι αρχικές αποφάσεις του Secretary of State ήταν παράνομες διότι προσβάλλουν το δικαίωμα εγκαταστάσεώς της και, αφετέρου, να της επιδικαστεί αποζημίωση λόγω της ζημίας που υπέστη τόσο από τη μη αναγνώριση των δικαιωμάτων που απορρέουν απευθείας από τη Συμφωνία Συνδέσεως, όσο και από την παράνομη κράτησή της, η οποία προσέβαλλε τα δικαιώματά της αυτά.

Τα προδικαστικά ερωτήματα

29 Εκτιμώντας ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η επίλυση της διαφοράς επέβαλλε την ερμηνεία της Συμφωνίας Συνδέσεως, το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court), αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα πέντε προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Απονέμει το άρθρο 45 της Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου [...], δικαίωμα εγκαταστάσεως σε Βούλγαρο υπήκοο, ο οποίος λογίζεται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο περί αλλοδαπών, ως παρανόμως εισελθών στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 45 της Συμφωνίας απευθείας εφαρμογή εντός των εννόμων τάξεων των κρατών μελών, παρά τα προβλεπόμενα από το άρθρο 59 της εν λόγω Συμφωνίας;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

α) Σε ποιο βαθμό ένα κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του που αφορούν την είσοδο και παραμονή, την εργασία, τους εργασιακούς όρους και την εγκατάσταση των φυσικών προσώπων, καθώς και την εκ μέρους τους παροχή υπηρεσιών, όταν πρόκειται για πρόσωπα που επικαλούνται το άρθρο 45 της Συμφωνίας, χωρίς να παραβιάζει ούτε την επιφύλαξη της προτελευταίας φράσης του άρθρου 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ούτε, μεταξύ άλλων, την αρχή της αναλογικότητας;

β) Επιτρέπει το άρθρο 59 και, αν ναι, υπό ποιες περιστάσεις, την απόρριψη της υποβληθείσας δυνάμει του άρθρου 45 της Συμφωνίας Συνδέσεως αιτήσεως από πρόσωπο του οποίου η είσοδος στος κράτος μέλος είναι για άλλους λόγους παράνομη;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, επιτρέπει το άρθρο 45 και/ή το άρθρο 59 της Συμφωνίας Συνδέσεως την εφαρμογή διατάξεως του εθνικού δικαίου, βάσει της οποίας οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν να απαιτούν από Βούλγαρο που προτίθεται να ασκήσει τα απορρέοντα από την ιδιότητά του ως αυτοαπασχολουμένου προσώπου δικαιώματα να αποδείξει

α) ότι το μερίδιό του από τα κέρδη της δραστηριότητάς του (χωρίς να λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε άλλη πηγή εσόδων) αρκεί για τη συντήρηση και στέγαση του ιδίου και των εξαρτωμένων απ' αυτόν προσώπων, χωρίς άσκηση εργασίας (άλλης πλην της επιχειρηματικής δραστηριότητας) ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, και

β) ότι, μέχρις ότου η δραστηριότητά του του αποφέρει το εισόδημα αυτό (χωρίς να λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε άλλη πηγή εσόδων), διαθέτει επαρκή επι-

πλέον ποσά για τη συντήρηση και στέγαση του ιδίου και των εξαρτωμένων απ' αυτόν προσώπων, χωρίς άσκηση εργασίας (άλλης πλην της επιχειρηματικής δραστηριότητας) ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου;

5) Αν η απάντηση στα προηγούμενα ερωτήματα είναι ότι ο Βούλγαρος, ο οποίος εισήλθε παρανόμως, μπορεί να επικαλεστεί τα ευθέως απορρέοντα από τη Συμφωνία Συνδέσεως δικαιώματά του εγκαταστάσεως, τότε

α) ποιες παραμέτρους, σύμφωνα με την ανωτέρω Συμφωνία, θα έπρεπε να λάβει υπόψη το εθνικό δικαστήριο προκειμένου να κρίνει αν οποιαδήποτε προσβολή εκ μέρους των αρμοδίων αρχών των συνεπαγομένων απευθείας εφαρμογή δικαιωμάτων του προσώπου αυτού ήταν αρκούντως κατάφωρη ώστε να γεννά δικαίωμα αποκαταστάσεως της ζημίας σε βάρος του οικείου κράτους μέλους και, ειδικότερα,

β) στη φάση εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου κατά τον κρίσιμο χρόνο (ήτοι όταν εκδόθηκαν οι αποφάσεις των μηνών Αυγούστου/Σεπτεμβρίου 1996, βάσει των οποίων απερρίφθη η αίτηση της αιτούσας για τη χορήγηση αδείας παραμονής της ως αυτοαπασχολουμένου προσώπου, και/ή η απόφαση περί κρατήσεώς της), συνιστά η εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών υιοθετηθείσα στάση "σοβαρή και πρόδηλη παράβαση" υπερτέρου κανόνα δικαίου;»

Επί του δευτέρου ερωτήματος

30 Με το δεύτερο ερώτημα, που επιβάλλεται να εξεταστεί πρώτα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά στην ουσία αν ένας ιδιώτης μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως ενώπιον εθνικού δικαστηρίου του κράτους μέλους υποδοχής, παρά το ότι οι αρχές του κράτους αυτού είναι αρμόδιες, σύμφωνα με το

άρθρο 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας, να εφαρμόσουν την εθνική νομοθεσία σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση στο έδαφός τους στον Βούλγαρο υπήκοο που επικαλείται τη διάταξη αυτή.

31 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, διάταξη περιεχόμενη σε συμφωνία συναφθείσα από την Κοινότητα με τρίτες χώρες πρέπει να θεωρείται ότι εφαρμόζεται απευθείας όταν, ενόψει του γράμματός της, του αντικειμένου και της φύσεως της συμφωνίας, συνεπάγεται σαφή και συγκεκριμένη υποχρέωση που δεν εξαρτάται, ως προς την εφαρμογή ή τα αποτελέσματά της, από τη θέσπιση οποιασδήποτε μεταγενέστερης πράξης (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, C-262/96, Sürül, Συλλογή 1999, σ. I-2685, σκέψη 60).

32 Προκειμένου να κριθεί αν το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως ανταποκρίνεται στα κριτήρια αυτά, πρέπει να εξεταστεί, κατ' αρχάς, η διατύπωσή του.

33 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διάταξη αυτή θεσπίζει, με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς επιφύλαξη, την απαγόρευση διακρίσεων λόγω ιθαγενείας από τα κράτη μέλη σε βάρος ιδίως Βουλγάρων υπηκόων που επιθυμούν να ασκήσουν στο έδαφος των κρατών αυτών οικονομικές δραστηριότητες ως αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι ή να ιδρύσουν εκεί και να διευθύνουν εταιρίες επί των οποίων ασκούν ουσιαστικό έλεγχο.

34 Ο κανόνας αυτός της ίσης μεταχειρίσεως επιβάλλει την υποχρέωση επιτεύξεως συγκεκριμένου αποτελέσματος και, ως εκ της φύσεώς του, ένας ιδιώτης μπορεί να τον επικαλεστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου ζητώντας από αυτό να αγνοήσει τις εισάγουσες διακρίσεις διατάξεις της κανονιστικής ρυθμίσεως κράτους μέλους το οποίο εξαρτά την εγκατάσταση Βουλγάρου υπηκόου από προϋπόθεση η οποία δεν επιβάλλεται στους ημεδαπούς, χωρίς να απαιτείται προς τούτο η θέσπιση συμπληρωματικών μέτρων εφαρμογής (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, την προπαρατεθείσα απόφαση Sürül, σκέψη 63).

35 Εξάλλου, η διαπίστωση ότι η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, που θεσπίζει το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, μπορεί να διέπει απευθείας την κατάσταση των ιδιωτών δεν επηρεάζεται από την εξέταση του αντικειμένου και της φύσεως της εν λόγω Συμφωνίας, της οποίας αποτελεί μέρος η διάταξη αυτή.

36 Πράγματι, σύμφωνα με τη δέκατη έβδομη αιτιολογική σκέψη, καθώς και με το άρθρο της 1, παράγραφος 2, η Συμφωνία Συνδέσεως έχει ως σκοπό τη σύσταση συνδέσεως με στόχο να προωθήσει την επέκταση του εμπορίου και των αρμονικών οικονομικών σχέσεων μεταξύ των μερών και να ευνοήσει έτσι τη δυναμική οικονομική ανάπτυξη και ευημερία στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, προκειμένου να διευκολυνθεί η ένταξή της στην Κοινότητα.

37 Εξάλλου, το γεγονός ότι η Συμφωνία Συνδέσεως αποσκοπεί κυρίως στην προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως της Βουλγαρίας και, επομένως, συνεπάγεται ανισορροπία στις υποχρεώσεις που ανέλαβε η Κοινότητα έναντι της τρίτης ενδιαφερομένης χώρας δεν είναι τέτοιας φύσεως ώστε να εμποδίζει την εκ μέρους της Κοινότητας αναγνώριση αμέσου αποτελέσματος σε ορισμένες από τις διατάξεις της εν λόγω Συμφωνίας (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, την προπαρατεθείσα απόφαση Sürül, σκέψη 72).

38 Η διαπίστωση ότι το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως έχει απευθείας εφαρμογή δεν επηρεάζεται ούτε από την εξέταση της διατυπώσεως του άρθρου 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας. Συγκεκριμένα, από τη διάταξη αυτή προκύπτει απλώς ότι οι αρχές των κρατών μελών είναι αρμόδιες να εφαρμόζουν, στο πλαίσιο των ορίων που θέτει η Συμφωνία Συνδέσεως, τις νομοθετικές διατάξεις τους σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση στην εθνική επικράτεια. Συνεπώς, το εν λόγω άρθρο 59, παράγραφος 1, δεν αφορά τη θέση σε εφαρμογή από τα κράτη μέλη των διατάξεων της Συμφωνίας Συνδέσεως περί εγκαταστάσεως και δεν αποσκοπεί στο να εξαρτήσει την εκτέλεση ή τα αποτελέσματα της υποχρεώσεως της ίσης μεταχειρίσεως, που καθιερώνει το άρθρο 45, παράγραφος 1, από τη λήψη συμπληρωματικών εθνικών μέτρων.

39 Ενόψει των προεκτεθέντων, στο δεύτερο ερώτημα επιβάλλεται η απάντηση ότι το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως έχει την έννοια ότι θεσπίζει, στον τομέα εφαρμογής της Συμφωνίας αυτής, συγκεκριμένη και ανεπιφύλακτη αρχή, η οποία μπορεί να λειτουργήσει ικανονοποιητικά, ώστε να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή, και είναι, επομένως, ικανή να διέπει τη νομική κατάσταση των ιδιωτών. Επομένως, το άμεσο αποτέλεσμα που πρέπει να αναγνωριστεί στη διάταξη αυτή συνεπάγεται ότι οι Βούλγαροι υπήκοοι που την επικαλούνται μπορούν να την προβάλλουν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους υποδοχής, παρά το ότι οι αρχές του κράτους αυτού είναι αρμόδιες να εφαρμόζουν στους εν λόγω υπηκόους την εθνική νομοθεσία σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση στην εθνική επικράτεια, βάσει του άρθρου 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας.

Επί του πρώτου, του τρίτου και του τετάρτου ερωτήματος

40 Με το πρώτο, το τρίτο και το τέταρτο ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά στην ουσία αν το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, ενόψει του άρθρου 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας αυτής, μπορεί να παράσχει σε Βούλγαρο υπήκοο δικαίωμα εγκαταστάσεως και, συνακόλουθα, δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος στο οποίο κατοικεί και ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα ως αυτοαπασχολούμενος εργαζόμενος, κατά παράβαση της εθνικής νομοθεσίας περί αλλοδαπών, εφόσον η παράβαση αυτή έγινε πριν να διεκδικήσει δικαίωμα εγκαταστάσεως βάσει της διατάξεως αυτής. Το αιτούν δικαστήριο ερωτά, μεταξύ άλλων, αν η υποχρέωση οικονομικής αυτάρκειας στηριζόμενης σε μη μισθωτή εργασία, χωρίς παράλληλη παροχή μισθωτής εργασίας ή οικονομική συνδρομή των δημοσίων αρχών, την οποία η νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους προβλέπει ως προϋπόθεση για την άσκηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως από τους Βουλγάρους υπηκόους, συμβιβάζεται με τις προπαρατεθείσες διατάξεις της Συμφωνίας Συνδέσεως.

41 Προκειμένου να δοθεί χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα αυτά, που έχουν αναδιατυπωθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, επιβάλλεται να εξεταστεί κατά πόσο το κράτος

μέλος υποδοχής μπορεί να εφαρμόσει τη νομοθεσία του σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση στο έδαφός του Βουλγάρων υπηκόων που επικαλούνται το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, χωρίς να παραβιάζει την προϋπόθεση που προβλέπεται στο τέλος της πρώτης περιόδου του άρθρου 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας.

42 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 5, στοιχεία α' και γ', της Συμφωνίας Συνδέσεως, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, που ορίζει η παράγραφος 1 της εν λόγω διατάξεως, αφορά το δικαίωμα αναλήψεως βιομηχανικών, εμπορικών ή βιοτεχνικών δραστηριοτήτων, καθώς και δραστηριοτήτων ελευθέρων επαγγελματιών και ασκήσεώς τους από τον ενδιαφερόμενο υπό την ιδιότητα του αυτοαπασχολουμένου εργαζομένου, καθώς και το δικαίωμα ιδρύσεως και διευθύνσεως εταιριών.

43 Το δικαίωμα αναλήψεως και ασκήσεως από Βούλγαρο υπήκοο οικονομικών δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στην αγορά εργασίας προϋποθέτει την ύπαρξη δικαιώματος εισόδου και παραμονής στο κράτος μέλος υποδοχής. Υπ' αυτές τις συνθήκες, επιβάλλεται να καθοριστεί το περιεχόμενο του άρθρου 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως.

Επί του περιεχομένου του άρθρου 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως και επί της ενδεχομένης επεκτάσεως στη διάταξη αυτή της ερμηνείας του άρθρου 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 43 ΕΚ)

44 Η Ε. Ι. Kondova ισχυρίζεται ότι το δικαίωμα που επικαλείται βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως ισοδυναμεί με το δικαίωμα εγκαταστάσεως που διέπεται από το άρθρο 52 της Συνθήκης. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι το γράμμα του εν λόγω άρθρου 52 δεν κάνει αναφορά σε δικαίωμα παραμονής δεν εμπόδισε το Δικαστήριο να κρίνει ότι η διάταξη αυτή παρέχει απευθείας στους υπηκόους κράτους μέλους δικαίωμα εισόδου και παραμονής στο

έδαφος άλλου κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την χορήγηση άδειας παραμονής από το κράτος μέλος υποδοχής (βλ. απόφαση της 8ης Απριλίου 1976, 48/75, Royer, Συλλογή τόμος 1976, σ. 203, σκέψεις 31 και 32).

45 Η Ε. Ι. Kondova φρονεί ότι, προκειμένου να έχει δικαίωμα εγκαταστάσεως και δικαίωμα παραμονής — δικαιώματα που παρέχονται άμεσα από το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως —, αρκεί οι δραστηριότητες του ενδιαφερομένου Βουλγάρου υπηκόου να είναι πραγματικές και αληθινές. Οι αποφάσεις όμως του Secretary of State, τις οποίες προσέβαλε η Ε. Ι. Kondova, αναφέρουν ότι οι επαγγελματικές της δραστηριότητες πολύ απείχαν από το να είναι καθαρά περιθωριακές ή δευτερεύουσες.

46 Η Ε. Ι. Kondova δέχεται ότι τα εν λόγω δικαιώματα αποτελούν αντικείμενο του περιορισμού που θέτει το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν διατάξεις σχετικές με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση των φυσικών προσώπων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές δεν περιορίζουν παράλογα και υπερβολικά τα δικαιώματα αυτά. Συγκεκριμένα, η ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η άσκηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως σε κράτος μέλος, χωρίς οι ενδιαφερόμενοι να υπόκεινται σε δυσμενή διάκριση, υπόκειται στην απόλυτη διακριτική ευχέρεια των αρμόδιων αρχών του κράτους αυτού θα καθιστούσε κενό περιεχομένου το περί εγκατάστασεως κεφάλαιο της εν λόγω Συμφωνίας.

47 Η Ε. Ι. Kondova ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι, εφόσον η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου δεν επιβάλλει στους υπηκόους αυτού του κράτους μέλους να αποδεικνύουν ότι διαθέτουν επαρκή μέσα για την κάλυψη των αναγκών τους πριν να τους δοθεί άδεια ασκήσεως μη μισθωτής δραστηριότητας, η επιβολή της προϋποθέσεως αυτής στους Βουλγάρους υπηκόους συνιστά προσβολή του δικαιώματός της προς εγκατάσταση, το οποίο έχει απευθείας εφαρμογή.

48 Επομένως, κατά την Ε. Ι. Kondova, η εφαρμογή εθνικών διατάξεων περί αλλοδαπών από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, διατάξεων που απαιτούν από

τους Βουλγάρους υπηκόους να λαμβάνουν άδεια εισόδου και παραμονής, μπορεί εκ φύσεως να στερήσει από τα δικαιώματα που αναγνωρίζει το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως την πρακτική τους αποτελεσματικότητα.

49 Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, οι λοιπές κυβερνήσεις που υπέβαλαν παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου και η Επιτροπή απαντούν ότι ο σκοπός και η γενική οικονομία της Συμφωνίας Συνδέσεως επιβάλλουν τη συνδυασμένη ερμηνεία των άρθρων 45, παράγραφος 1, και 59, παράγραφος 1. Συναφώς, ισχυρίζονται μεταξύ άλλων ότι, εφόσον το άρθρο 38 της Συμφωνίας Συνδέσεως απέκλεισε κάθε δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, ένα εθνικό σύστημα ελέγχου που στηρίζεται στην υποχρέωση αιτήσεως προηγούμενης άδειας εισόδου και παραμονής είναι αναγκαίο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διατάξεις περί εγκαταστάσεως της εν λόγω Συμφωνίας δεν προβάλλονται από Βουλγάρους υπηκόους οι οποίοι στην πραγματικότητα έχουν την πρόθεση να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά μέσω αυτού του τρόπου ως μισθωτοί εργαζόμενοι.

50 Επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία αφορώσα την ερμηνεία τόσο των διατάξεων της Συνθήκης όσο και αυτών της συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 49), το δικαίωμα ίδιας μεταχειρίσεως με τους ημεδαπούς όσον αφορά την εγκατάσταση, το οποίο ορίζει το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως χρησιμοποιώντας διατύπωση συγκρίσιμη ή ανάλογη προς τη διατύπωση του άρθρου 52 της Συνθήκης, συνεπάγεται ότι ως συνέπεια του δικαιώματος εγκαταστάσεως παρέχονται δικαίωμα εισόδου και δικαίωμα παραμονής στους Βουλγάρους υπηκόους που επιθυμούν να ασκήσουν βιομηχανικές, εμπορικές, βιοτεχνικές δραστηριότητες ή δραστηριότητες ελεύθερων επαγγελματιών σε κράτος μέλος (βλ. την προπαρατεθείσα απόφαση Royer, σκέψεις 31 και 32, και την απόφαση της 11ης Μαΐου 2000, C-37/98, Savas, Συλλογή 2000, σ. I-2927, σκέψεις 60 και 63).

51 Ωστόσο, επιβάλλεται επίσης να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η απλή ομοιότητα της διατυπώσεως μιας διατάξεως μιας από τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Κοινοτήτων και μιας διατάξεως διεθνούς συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και τρίτου κράτους δεν αρκεί για να δοθεί στους όρους της συμφωνίας αυτής η ίδια έννοια με αυτήν που έχουν στις Συνθήκες (βλ. αποφάσεις της 9ης Φεβρουαρίου 1982,

270/80, Polydor και RSO, Συλλογή 1982, σ. 329, σκέψεις 14 έως 21, της 26ης Οκτωβρίου 1982, 104/81, Kupferberg, Συλλογή 1982, σ. 3641, σκέψεις 29 έως 31, και της 1ης Ιουλίου 1993, C-312/91, Metalsa, Συλλογή 1993, σ. I-3751, σκέψεις 11 έως 20).

52 Κατά τη νομολογία αυτή, η επέκταση της ερμηνείας μιας διατάξεως της Συνθήκης σε διάταξη που έχει συγκρίσιμη, παρόμοια ή και πανομοιότυπη διατύπωση και περιλαμβάνεται σε συμφωνία που συνήψε η Κοινότητα με τρίτη χώρα εξαρτάται ιδίως από τον σκοπό που επιδιώκει η κάθε μία από τις διατάξεις αυτές στο πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται. Συναφώς, η σύγκριση των στόχων και του γενικότερου πλαισίου της συμφωνίας, αφενός, και της Συνθήκης, αφετέρου, αποκτά ιδιαίτερη σημασία (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Metalsa, σκέψη 11).

53 Η Συμφωνία Συνδέσεως αποσκοπεί απλώς στη δημιουργία καταλλήλου πλαισίου για την προοδευτική ενσωμάτωση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Κοινότητα, ενόψει της ενδεχόμενης προσχωρήσεώς της στην Κοινότητα, ενώ στόχος της Συνθήκης είναι η δημιουργία εσωτερικής αγοράς την οποία χαρακτηρίζει η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών [βλ. άρθρο 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ΕΚ)].

54 Εξάλλου, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, τα δικαιώματα εισόδου και παραμονής που παρέχονται στους Βουλγάρους υπηκόους, ως συνέπεια του δικαιώματος εγκαταστάσεως, δεν είναι απόλυτα, καθότι η άσκησή τους μπορεί να περιοριστεί ενδεχομένως από τις διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση των Βουλγάρων υπηκόων στην επικράτειά του.

55 Συνεπώς, η ερμηνεία του άρθρου 52 της Συνθήκης, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν μπορεί να επεκταθεί στο άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως.

56 Επομένως, δεν ευσταθεί η επιχειρηματολογία της E. I. Kondova ότι η εφαρμογή από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους των εθνικών διατάξεων περί αλλοδαπών, που απαιτούν οι Βούλγαροι υπήκοοι να λαμβάνουν άδεια εισόδου, καθιστά ανενεργά τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζει το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως.

57 Είναι ωστόσο αληθές ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, η εξουσία του κράτους μέλους υποδοχής να εφαρμόζει στις αιτήσεις Βουλγάρων υπηκόων τις εσωτερικές διατάξεις τις σχετικές με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση φυσικών προσώπων, εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι δεν εξουδετερώνονται ούτε περιορίζονται τα οφέλη που απορρέουν για την Δημοκρατία της Βουλγαρίας από την εν λόγω Συμφωνία.

58 Συνεπώς, το ζήτημα που τίθεται είναι αν οι περιορισμοί που επιβάλλει η νομοθεσία περί αλλοδαπών του κράτους μέλους υποδοχής στο δικαίωμα εγκαταστάσεως, δικαίωμα που παρέχεται απευθείας στους Βουλγάρους υπηκόους από το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, καθώς και στα δικαιώματα εισόδου και παραμονής, τα οποία αποτελούν τη συνέπειά του, συνάδουν προς τη ρητή προϋπόθεση του άρθρου 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας.

Επί της συμβατότητας των περιορισμών που επιφέρει η νομοθεσία περί αλλοδαπών του κράτους μέλους υποδοχής στο δικαίωμα εγκαταστάσεως με την προϋπόθεση του άρθρου 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως

59 Συναφώς, πρέπει να εξακριβωθεί αν οι διατάξεις περί αλλοδαπών που εφαρμόζουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν να πραγματοποιήσουν τον επιδιωκόμενο στόχο και αν συνιστούν, ενόψει του στόχου αυτού, παρέμβαση θίγουσα την ουσία των δικαιωμάτων που παρέχει το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνία Συνδέσεως

στους Βουλγάρους υπηκόους, καθιστώντας την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών αδύνατη ή υπερβολικά δύσκολη.

60 Επιβάλλεται να υπομνησθεί εκ προοιμίου ότι, εφόσον το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως έχει εφαρμογή μόνο στα πρόσωπα που είναι αποκλειστικά αυτοαπασχολούμενοι, βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 5, στοιχείο α', σημείο i, τελευταία φράση, της εν λόγω Συμφωνίας, επιβάλλεται να διευκρινιστεί αν η σκοπούμενη δραστηριότητα στο κράτος μέλος υποδοχής από όσους καλύπτει η διάταξη αυτή είναι μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα.

61 Συναφώς, η εφαρμογή εθνικού συστήματος προηγουμένου ελέγχου της ακριβούς φύσεως της σκοπούμενης από τον αιτούντα δραστηριότητας επιδιώκει νόμιμο σκοπό, καθότι καθιστά δυνατό τον περιορισμό της ασκήσεως, από τους Βουλγάρους υπηκόους που επικαλούνται το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, των δικαιωμάτων εισόδου και παραμονής μόνο σε όσους καλύπτει η διάταξη αυτή.

62 Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τα άρθρα 45, παράγραφος 1, και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, το κράτος μέλος υποδοχής δεν μπορεί να αρνηθεί σε Βούλγαρο υπήκοο την είσοδο και την παραμονή με σκοπό την εγκατάστασή του στο κράτος αυτό, π.χ. λόγω της ιθαγενείας του ενδιαφερομένου ή του κράτους κατοικίας του, ή ακόμη για τον λόγο ότι η εθνική έννομη τάξη προβλέπει γενικό περιορισμό της μεταναστεύσεως, ούτε μπορεί να εξαρτήσει το δικαίωμα αναλήψεως μη μισθωτών επαγγελματικών δραστηριοτήτων στο εν λόγω κράτος από την ύπαρξη ανάγκης που να δικαιολογείται βάσει οικονομικών λόγων ή λόγων σχετικών με την αγορά εργασίας.

63 Όσον αφορά ειδικότερα τις ουσιαστικές υποχρεώσεις, όπως αυτές των παραγράφων 217 και 219 των Immigration Rules, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως τόνισαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και η Επιτροπή, οι υποχρεώσεις αυτές έχουν αποκλειστικό σκοπό να καθιστούν στις αρμόδιες αρχές δυνατό να ελέγχουν αν ο Βούλγαρος υπήκοος που επιθυμεί να εγκατασταθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο έχει πραγματικά την πρόθεση να αναλάβει δραστηριότητα αυτοαπασχολούμενου

εργαζομένου, χωρίς να ασκεί ταυτόχρονα μισθωτή εργασία ή να προσφεύγει στο δημόσιο ταμείο και αν διαθέτει εξ αρχής αρκετά χρήματα και έχει εύλογες πιθανότητες επιτυχίας. Εξάλλου, ουσιαστικές υποχρεώσεις, όπως αυτές των εν λόγω παραγράφων 217 και 219, μπορούν να διασφαλίσουν την πραγματοποίηση του στόχου αυτού.

64 Εξάλλου, όπως ορθώς τόνισε η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, μετά τη θέση σε ισχύ της Συμφωνίας Συνδέσεως καθώς και των λοιπών ευρωπαϊκών συμφωνιών συνδέσεως με τα κράτη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, αναθεωρήθηκαν και τροποποιήθηκαν οι εθνικές διατάξεις περί εισόδου στην εθνική επικράτεια υπηκόων τρίτων χωρών προτιθεμένων να εγκατασταθούν ως αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι. Για παράδειγμα, η υποχρέωση κατοχής επενδυτικού κεφαλαίου ύψους 200 000 λιρών στερλινών (GBP) ισχύει πάντα για τα πρόσωπα που δεν μπορούν να επικαλεστούν δικαιώματα που απορρέουν από τις ευρωπαϊκές συμφωνίες συνδέσεως, αλλά δεν έχει πλέον εφαρμογή στους Βούλγαρους υπηκόους.

65 Επιπλέον, η επίδικη εθνική νομοθεσία περιέχει μεταξύ άλλων διατάξεις που επιτρέπουν σε πρόσωπο προτιθέμενο να εγκατασταθεί στο κράτος μέλος υποδοχής βάσει διατάξεων ευρωπαϊκής συμφωνίας συνδέσεως να υποβάλει αίτηση άδειας παραμονής σ' αυτό το κράτος ως αυτοαπασχολούμενος εργαζόμενος, παρά το γεγονός ότι αρχικά εισήλθε στο κράτος αυτό για άλλο σκοπό. Συνεπώς, διατάξεις όπως αυτές των παραγράφων 217 και 219 των Immigration Rules διευκολύνουν την εγκατάσταση των Βουλγάρων υπηκόων στο κράτος μέλος υποδοχής και πρέπει να θεωρηθούν ότι συνάδουν προς τη Συμφωνία Συνδέσεως.

66 Επιβάλλεται ωστόσο να υπομνησθεί ότι η αίτηση αδείας παραμονής που υπέβαλε η E. I. Kondova βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως απορρίφθηκε από τον Secretary of State για λόγους που δεν σχετίζονται με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που προβλέπει η περί αλλοδαπών εθνική νομοθεσία για την εγκατάσταση Βουλγάρων υπηκόων.

67 Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι, όπως σημειώνεται στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, ο Secretary of State ανέφερε ότι, με βάση τον δεύτερο υπολογισμό της αναμενόμενης μακροπρόθεσμης αποδοτικότητας της δραστηριότητας της Ε. Ι. Kondova, ο οποίος του υποβλήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 1996, ήταν διατεθειμένος να ασκήσει τη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει και να χορηγήσει στην Ε. Ι. Kondova άδεια παραμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως δεν επηρεάζει την προγενέστερη διαπίστωση περί του παράνομου χαρακτήρα της εισόδου της Ε. Ι. Kondova στο Ηνωμένο Βασίλειο, δεδομένου ότι αυτή υπέβαλε ψευδείς δηλώσεις τόσο ενώπιον του υπαλλήλου που της χορήγησε τη θεώρηση στη Βουλγαρία όσο και ενώπιον του υπαλλήλου της υπηρεσίας αλλοδαπών που την έλεγξε κατά την άφιξή της στο Ηνωμένο Βασίλειο.

68 Υπ' αυτές τις συνθήκες, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απορριπτική απόφαση του Secretary of State, η οποία αποτελεί αντικείμενο δικαστικού ελέγχου στη διαφορά της κύριας δίκης, στηρίζεται στην τελευταία αυτή τη διαπίστωση.

69 Συνεπώς, επιβάλλεται να εξεταστεί αν το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής να μη χορηγούν άδεια παραμονής σε Βούλγαρο υπήκοο που επικαλείται το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας αυτής, για τον λόγο ότι η παρουσία του αιτούντος στο έδαφος του κράτους αυτού είναι παράνομη, λόγω υποβολής ψευδών δηλώσεων με σκοπό τη λήψη της αρχικής αδείας εισόδου, εφόσον αυτή η παρανομία διεπράχθη πριν ο αιτών καταστεί αυτοαπασχολούμενος εργαζόμενος και διεκδικήσει δικαίωμα εγκαταστάσεως βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως.

70 Επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι τούτο συνέτρεχε στην περίπτωση της Ε. Ι. Kondova, η οποία παρέμεινε στο Ηνωμένο Βασίλειο παρανόμως από τον Μάρτιο του 1995 και ζήτησε για πρώτη φορά τον Ιούλιο του 1996 να επωφεληθεί από το δικαίωμα εγκαταστάσεως βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως.

Επί της εξουσίας των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής να μη χορηγήσουν άδεια παραμονής σε Βούλγαρο υπήκοο που επικαλείται το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, λόγω της παράνομης εισόδου του στο έδαφος του εν λόγω κράτους

71 Η Ε. Ι. Kondova ισχυρίζεται ότι το άρθρο 45 της Συμφωνίας Συνδέσεως δεν περιέχει απαραίτητες προϋποθέσεις σχετικές με τη νομιμότητα της παραμονής. Από καμία διάταξη του άρθρου αυτού δεν μπορεί συνεπώς να συναχθεί ότι δεν χορηγείται δικαίωμα εγκαταστάσεως στους Βούλγαρους υπηκόους που έχουν παραβεί την περί αλλοδαπών νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.

72 Συνεπώς, ένα κράτος μέλος μπορεί να απορρίψει την αίτηση που υποβάλλει, βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, πρόσωπο του οποίου η παρουσία στο έδαφός του είναι παράνομη για άλλους λόγους, μόνον εφόσον λάβει υπόψη τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της εν λόγω Συμφωνίας.

73 Προκειμένου να κριθεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας αυτής, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, όπως τονίστηκε με τις σκέψεις 60 έως 65 της παρούσας αποφάσεως, ένα σύστημα προηγουμένου ελέγχου, όπως αυτό που θέσπισαν οι Immigration Rules, διά του οποίου το κράτος μέλος υποδοχής εξαρτά τη χορήγηση αδείας εισόδου και παραμονής από την εκ μέρους των αρμοδίων περί αλλοδαπών αρχών εξακρίβωση του ότι ο αιτών σκοπεύει πραγματικά να ασκήσει σ' αυτό το κράτος, αποκλειστικά, μη μισθωτή και βιώσιμη δραστηριότητα συνάδει κατ' αρχήν προς τον συνδυασμό των άρθρων 45, παράγραφος 1, και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως.

74 Στο πλαίσιο αυτού του συστήματος προηγουμένου ελέγχου, αν ο Βούλγαρος υπήκοος που υπέβαλε νομοτύπως προηγούμενη αίτηση άδειας παραμονής με σκοπό την εγκατάσταση πληροί τις ουσιαστικές υποχρεώσεις της νομοθεσίας περί αλλοδαπών του κράτους μέλους υποδοχής, η τήρηση της ρητής προϋπόθεσης του άρθρου 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως επιβάλλει στις αρμόδιες εθνικές αρχές να

του αναγνωρίσουν δικαίωμα εγκαταστάσεως ως αυτοαπασχολούμενου εργαζομένου και να του χορηγήσουν προς τούτο άδεια εισόδου και παραμονής.

75 Αντιθέτως, αν, όπως στη διαφορά της κύριας δίκης, δεν έχει εκπληρωθεί η υποχρέωση υποβολής προηγούμενης αιτήσεως άδειας παραμονής με σκοπό την εγκατάσταση, οι αρμόδιες περί αλλοδαπών αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν κατ' αρχήν να μη χορηγήσουν την άδεια αυτή σε Βούλγαρο υπήκοο που επικαλείται το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, ανεξάρτητα από το αν πληρούνται οι λοιπές ουσιαστικές προϋποθέσεις που θέτει η εθνική νομοθεσία.

76 Επιβάλλεται να υπομνησθεί επιπλέον ότι, όπως ορθώς τόνισε η Επιτροπή, η αποτελεσματικότητα αυτού του συστήματος προηγουμένου ελέγχου εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ακρίβεια των δηλώσεων των ενδιαφερομένων όταν υποβάλλουν αίτηση θεωρήσεως εισόδου στις αρμόδιες αρχές στο κράτος καταγωγής τους ή κατά την άφιξή τους στο κράτος μέλος υποδοχής.

77 Υπ' αυτές τις συνθήκες, όπως τόνισε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 84 των προτάσεών του, αν οι Βούλγαροι υπήκοοι είχαν τη δυνατότητα να υποβάλλουν ανά πάσα στιγμή αίτηση εγκαταστάσεως στο κράτος μέλος υποδοχής, παρά την προηγούμενη παράβαση της εθνικής νομοθεσίας περί αλλοδαπών, οι εν λόγω υπήκοοι θα ωθούνταν να παραμένουν παρανόμως στο εν λόγω κράτος και να υποβάλλονται στο εθνικό σύστημα ελέγχου μόνον όταν πληρούν τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της εν λόγω νομοθεσίας.

78 Ο αιτών θα μπορούσε τότε να επικαλεστεί την πελατεία και την εμπορική επιχείρηση που θα είχε ενδεχομένως δημιουργήσει κατά τη διάρκεια της παράνομης παραμονής του στο κράτος μέλος υποδοχής ή τα χρηματικά ποσά που θα είχε συγκεντρώσει σ' αυτό το κράτος, ακόμη και με άσκηση μισθωτής εργασίας, και να παρουσιαστεί επομένως ενώπιον των εθνικών αρχών ως αυτοαπασχολούμενος εργαζόμενος που ασκεί πλέον, ή μπορεί να ασκήσει, βιώσιμη επιχειρηματική δραστηριότητα οπότε θα έπρεπε να του αναγνωρισθούν τα σχετικά δικαιώματα βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως.

79 Αυτή όμως ερμηνεία θα ενείχε τον κίνδυνο να στερηθεί το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως από την πρακτική του αποτελεσματικότητα και θα επέτρεπε καταχρήσεις, καθόσον θα καθιστούσε εκ των υστέρων νόμιμες ορισμένες παραβάσεις των εθνικών νομοθετικών διατάξεων σχετικών με την είσοδο και την παραμονή αλλοδαπών.

80 Επομένως, ένας Βούλγαρος υπήκοος ο οποίος, προτιθέμενος να αναλάβει δραστηριότητα ως μισθωτός ή αυτοαπασχολούμενος εργαζόμενος σε κράτος μέλος, καθιστά δολίως αναποτελεσματικούς τους σχετικούς ελέγχους των εθνικών αρχών, δηλώνοντας ψευδώς ότι εισέρχεται σ' αυτό το κράτος για εποχιακή εργασία, θέτει εαυτόν εκτός του πεδίου προστασίας που του αναγνωρίζεται βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως (βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά την προσπάθεια παρακάμψεως της εθνικής νομοθεσίας από κοινοτικούς υπηκόους που επικαλούνται καταχρηστικώς ή δολίως το κοινοτικό δίκαιο, την απόφαση της 9ης Μαρτίου 1999, C-212/97, Centros, Συλλογή 1999, σ. I-1459, σκέψη 24, και την παρατιθέμενη στην ίδια σκέψη νομολογία).

81 Συναφώς, είναι αλυσιτελές το γεγονός ότι η παράβαση της περί αλλοδαπών νομοθεσίας του κράτους μέλους υποδοχής διεπράχθη από Βούλγαρο υπήκοο πριν από την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ της Συμφωνίας Συνδέσεως, εφόσον — όπως συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης — η παρανομία δεν είχε λήξει κατά την ημερομηνία αυτή και υφίστατο κατά την υποβολή της αιτήσεως εγκαταστάσεως. Εξάλλου, όπως σημειώνεται στη σκέψη 26 και 27 της παρούσας αποφάσεως, ο Secretary of State εξέτασε την αίτηση που υπέβαλε η E. I. Kondova βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως ως αίτηση άδειας παραμονής και την απέρριψε λόγω της παράνομης καταστάσεως της E. I. Kondova κατά την ημερομηνία λήψεως της αποφάσεώς του.

82 Συνάδει συνεπώς προς το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως το γεγονός ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής απορρίπτουν αίτηση που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας λόγω του ότι, κατά την υποβολή της αιτήσεως, ο αιτών παρέμενε παρανόμως στο κράτος αυτό, κατόπιν υποβολής ψευδών δηλώσεων ενώπιον των αρχών αυτών ή αποκρύψεως σημαντικών πραγματικών περιστατικών με σκοπό τη λήψη αρχικής αδείας εισόδου στο εν λόγω κράτος μέλος βάσει άλλης διατάξεως.

Επί της συμβατότητας της υποχρεώσεως νομότυπης υποβολής νέας αιτήσεως εγκαταστάσεως με τον κανόνα της ίσης μεταχειρίσεως του άρθρου 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως και με την προϋπόθεση του άρθρου 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας αυτής

83 Όσον αφορά το ζήτημα αν η υποχρέωση που υπέχει ο Βούλγαρος υπήκοος που εισήλθε παρανόμως στο κράτος μέλος υποδοχής να υποβάλει νομοτύπως νέα αίτηση εγκαταστάσεως στο κράτος μέλος καταγωγής του ή ενδεχομένως σε άλλο κράτος μέλος, συνάδει προς τον κανόνα της ίσης μεταχειρίσεως του άρθρου 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, εφόσον η υποχρέωση αυτή δεν έχει εφαρμογή στους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει ότι, όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, η επιφύλαξη του άρθρου 48, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 39, παράγραφος 3, ΕΚ) επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν, έναντι των υπηκόων άλλων κρατών μελών, για τους λόγους που μνημονεύονται στη διάταξη αυτή, ιδίως για λόγους οι οποίοι δικαιολογούνται από τη δημόσια τάξη, μέτρα που δεν θα μπορούσαν να εφαρμόσουν στους δικούς τους υπηκόους, υπό την έννοια ότι δεν έχουν την εξουσία να τους απελάσουν από την εθνική επικράτεια ή να τους απαγορεύουν την είσοδο (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 4ης Δεκεμβρίου 1974, 41/74, Van Duyn, Συλλογή τόμος 1974, σ. 537, σκέψη 22, της 18ης Μαΐου 1982, 115/81 και 116/81, Adoui και Cornuaille, Συλλογή 1982, σ. 1665, σκέψη 7, της 7ης Ιουλίου 1992, C-370/90, Singh, Συλλογή 1992, σ. I-4265, σκέψη 22, της 17ης Ιουνίου 1997, C-65/95 και C-111/95, Shingara και Radiom, Συλλογή 1997, σ. I-3343, σκέψη 28, και της 16ης Ιουλίου 1998, C-171/96, Pereira Roque, Συλλογή 1998, σ. I-4607, σκέψη 37).

84 Αυτή η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ ημεδαπών και υπηκόων των άλλων κρατών μελών απορρέει από αρχή του διεθνούς δικαίου, σύμφωνα με την οποία ένα κράτος δεν μπορεί να αρνείται στους δικούς του υπηκόους το δικαίωμα εισόδου και παραμονής στο έδαφός του και την οποία η Συνθήκη δεν μπορεί να παραγνωρίζει στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών (προπαρατεθείσες αποφάσεις Van Duyn, σκέψη 22, και Pereira Roque, σκέψη 38).

85 Για τους ίδιους λόγους, αυτή η διαφορετική μεταχείριση υπέρ των υπηκόων του κράτους μέλους υποδοχής δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αντίκειται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως.

86 Τίθεται επίσης το ζήτημα αν, σε περίπτωση όπως αυτή της E. I. Kondova, το γεγονός ότι η νέα αίτηση εγκαταστάσεως πρέπει να υποβληθεί νομοτύπως στο κράτος καταγωγής του Βουλγάρου υπηκόου ή ενδεχομένως σε άλλο κράτος μέλος συνάδει προς το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, σε συνδυασμό με προϋπόθεση που προβλέπεται στο τέλος της πρώτης περιόδου του άρθρου 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας αυτής.

87 Συναφώς, επιβάλλεται να τονιστεί ότι η υποβολή ψευδών δηλώσεων παραβιάζει την υποχρέωση που υπέχει, όπως σημειώνεται στη σκέψη 76 της παρούσας αποφάσεως, ο υποβάλλων αίτηση εγκαταστάσεως στο κράτος μέλος υποδοχής να δηλώσει ειλικρινώς τις προθέσεις του, η τήρηση της οποίας είναι αναγκαία για να καταστεί δυνατό στις αρμόδιες εθνικές αρχές να ελέγχουν αν η μη μισθωτή δραστηριότητα που προτίθεται να ασκήσει ο Βούλγαρος υπήκοος σ' αυτό το κράτος είναι αποκλειστική και βιώσιμη. Λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της παραβάσεως αυτής, δεν μπορεί να θεωρηθεί αδικαιολόγητη η υποχρέωση νομότυπης υποβολής από τον εν λόγω υπήκοο νέας αιτήσεως εγκαταστάσεως στο κράτος μέλος καταγωγής του ή, ενδεχομένως, σε άλλο κράτος μέλος, την οποία προβλέπει η νομοθεσία περί αλλοδαπών του κράτους μέλους υποδοχής.

88 Συγκεκριμένα, για τους ίδιους λόγους με αυτούς που εκτίθενται στις σκέψεις 73 έως 82 της παρούσας αποφάσεως, η κατά την E. I. Kondova ερμηνεία της Συμφωνίας Συνδέσεως, η οποία θα καθιστούσε δυνατή την εκ των υστέρων νομιμοποίηση παρανόμων ενδεχομένως καταστάσεων, εφόσον οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την εγκατάσταση που επιβάλλει η νομοθεσία περί αλλοδαπών του κράτους μέλους υποδοχής θα πληρούνταν πλέον, θα είχε ως αποτέλεσμα να θίγεται η αποτελεσματικότητα και η αξιοπιστία του εθνικού συστήματος προηγουμένου ελέγχου.

89 Ωστόσο, ακόμα και σε περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, η τήρηση της προϋποθέσεως που προβλέπεται στο τέλος της πρώτης περιόδου του άρθρου 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως επιβάλλει να μην έχει η επέμβαση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής ως αντικείμενο ή ως

αποτέλεσμα να θίγεται η ουσία των δικαιωμάτων εισόδου, παραμονής και εγκαταστάσεως που παρέχει η Συμφωνία Συνδέσεως στους Βουλγάρους υπηκόους.

90 Συνεπώς, η απόρριψη από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής αιτήσεως εγκαταστάσεως που υπέβαλε Βούλγαρος υπήκοος βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, λόγω υποβολής ψευδών δηλώσεων ενώπιον των αρχών αυτών ή αποκρύψεως σημαντικών πραγματικών περιστατικών με σκοπό τη λήψη αρχικής αδείας εισόδου στο έδαφος του εν λόγω κράτους καθώς και η απαίτηση ο υπήκοος αυτός να υποβάλει νομοτύπως νέα αίτηση εγκαταστάσεως βάσει της εν λόγω Συμφωνίας, υποβάλλοντας αίτηση θεωρήσεως εισόδου στις αρμόδιες υπηρεσίες εντός του κράτους καταγωγής του ή ενδεχομένως εντός άλλου κράτους, ουδόλως έχουν ως αποτέλεσμα να εμποδίζουν τη μεταγενέστερη εξέταση της καταστάσεως του υπηκόου αυτού κατόπιν της υποβολής της νέας αυτής αιτήσεως. Εξάλλου, η θέσπιση τέτοιων μέτρων δεν πρέπει να θίγει την υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων του εν λόγω υπηκόου, όπως του δικαιώματος σεβασμού της οικογενειακής ζωής του και του δικαιώματος σεβασμού της ιδιοκτησίας του, η οποία απορρέει για το οικείο κράτος μέλος από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, της 4ης Νοεμβρίου 1950, ή από άλλες διεθνείς συνθήκες στις οποίες έχει ενδεχομένως προσχωρήσει το κράτος αυτό.

91 Ενόψει των προεκτεθέντων, επιβάλλεται να δοθεί η ακόλουθη απάντηση στο πρώτο, στο τρίτο και στο τέταρτο ερώτημα:

— Το δικαίωμα εγκαταστάσεως, όπως ορίζεται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, συνεπάγεται ότι παρέχονται συνακόλουθα δικαίωμα εισόδου και δικαίωμα παραμονής στους Βουλγάρους υπηκόους που επιθυμούν να αναλάβουν και να ασκήσουν βιομηχανικές, εμπορικές ή βιοτεχνικές δραστηριότητες ή δραστηριότητες ελεύθερων επαγγελματιών σε κράτος μέλος. Ωστόσο, από το άρθρο 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας προκύπτει ότι αυτά τα δικαιώματα εισόδου και παραμονής δεν είναι απόλυτα, καθότι η άσκησή τους μπορεί να περιοριστεί ενδεχομένως από τις διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση των Βουλγάρων υπηκόων στην επικράτειά του.

— Ο συνδυασμός των άρθρων 45, παράγραφος 1, και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως δεν αντίκειται κατ' αρχήν σε σύστημα προηγουμένου ελέγχου που εξαρτά τη χορήγηση άδειας εισόδου και παραμονής από τις αρμόδιες περί αλλοδαπών αρχές από την προϋπόθεση ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι έχει πραγματικά την πρόθεση να αναλάβει μη μισθωτή δραστηριότητα, χωρίς ταυτόχρονη άσκηση μισθωτής εργασίας ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, και ότι διαθέτει εξ αρχής αρκετά χρήματα και έχει εύλογες πιθανότητες επιτυχίας. Οι ουσιαστικές υποχρεώσεις, όπως αυτές των παραγράφων 217 και 219 των Immigration Rules, αποσκοπούν ακριβώς στο να καθιστούν στις αρμόδιες αρχές δυνατή τη διενέργεια του ελέγχου αυτού και μπορούν να διασφαλίσουν την πραγματοποίηση του στόχου αυτού.

— Το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως έχει την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να απορρίψουν αίτηση που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας για τον μοναδικό λόγο ότι, κατά την υποβολή της αιτήσεως αυτής, ο Βούλγαρος υπήκοος παρέμενε παρανόμως στο κράτος αυτό, κατόπιν υποβολής ψευδών δηλώσεων ενώπιον των αρχών αυτών ή αποκρύψεως σημαντικών πραγματικών περιστατικών με σκοπό τη λήψη αρχικής αδείας εισόδου στο εν λόγω κράτος μέλος βάσει άλλης διατάξεως. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από τον υπήκοο αυτό να υποβάλει νομοτύπως νέα αίτηση εγκαταστάσεως βάσει της εν λόγω Συμφωνίας, υποβάλλοντας αίτηση θεωρήσεως εισόδου στις αρμόδιες υπηρεσίες εντός του κράτους καταγωγής του ή ενδεχομένως εντός άλλου κράτους, εφόσον τα μέτρα αυτά δεν έχουν ως αποτέλεσμα να εμποδίζουν τη μεταγενέστερη εξέταση της καταστάσεώς του κατόπιν της υποβολής της νέας αυτής αιτήσεως.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

92 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο πρώτο, στο τρίτο και στο τέταρτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο πέμπτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

93 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, η Βελγική, η Γερμανική, η Ελληνική, η Ισπανική, η Γαλλική, η Ιρλανδική, η Ιταλική, η Ολλανδική και η Αυστριακή Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 18ης Δεκεμβρίου 1998 το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court), αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας, εξ ονόματος της Κοινότητας, με την απόφαση 94/908/ΕΚΑΧ,

ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, έχει την έννοια ότι θεσπίζει, στον τομέα εφαρμογής της Συμφωνίας αυτής, συγκεκριμένη και ανεπιφύλακτη αρχή, η οποία μπορεί να λειτουργήσει ικανοποιητικά, ώστε να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή, και είναι, επομένως, ικανή να διέπει τη νομική κατάσταση των ιδιωτών. Επομένως, το άμεσο αποτέλεσμα που πρέπει να αναγνωριστεί στη διάταξη αυτή συνεπάγεται ότι οι Βούλγαροι υπήκοοι που την επικαλούνται μπορούν να την προβάλλουν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους υποδοχής, παρά το ότι οι αρχές του κράτους αυτού είναι αρμόδιες να εφαρμόσουν στους εν λόγω υπηκόους την εθνική νομοθεσία σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση στην εθνική επικράτεια, βάσει του άρθρου 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας.

2) Το δικαίωμα εγκαταστάσεως, όπως ορίζεται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, συνεπάγεται ότι παρέχονται συνακόλουθα δικαίωμα εισόδου και δικαίωμα παραμονής στους Βουλγάρους υπηκόους που επιθυμούν να αναλάβουν και να ασκήσουν βιομηχανικές, εμπορικές ή βιοτεχνικές δραστηριότητες ή δραστηριότητες ελεύθερων επαγγελματιών σε κράτος μέλος. Ωστόσο, από το άρθρο 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας προκύπτει ότι αυτά τα δικαιώματα εισόδου και παραμονής δεν είναι απόλυτα, καθότι η άσκησή τους μπορεί να περιοριστεί ενδεχομένως από τις διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση Βουλγάρων υπηκόων στην επικράτειά του.

3) Ο συνδυασμός των άρθρων 45, παράγραφος 1, και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως δεν αντίκειται κατ' αρχήν σε σύστημα προηγουμένου ελέγχου που εξαρτά τη χορήγηση άδειας εισόδου και παραμονής από τις αρμόδιες περί αλλοδαπών αρχές από την προϋπόθεση ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι έχει πραγματικά την πρόθεση να αναλάβει μη μισθωτή δραστηριότητα, χωρίς ταυτόχρονη άσκηση μισθωτής εργασίας ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, και ότι διαθέτει εξ αρχής αρκετά χρήματα και εύλογες πιθανότητες επιτυχίας. Οι ουσιαστικές υποχρεώσεις, όπως αυτές των παραγράφων 217 και 219 των United Kingdom Immigration Rules (House of Common Paper 395), αποσκοπούν ακριβώς στο να καθιστούν στις αρμόδιες αρχές δυνατή τη διενέργεια του ελέγχου αυτού και μπορούν να διασφαλίσουν την πραγματοποίηση του στόχου αυτού.

4) Το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως έχει την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να απορρίψουν αίτηση που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας για τον μοναδικό λόγο ότι, κατά την υποβολή της αιτήσεως αυτής, ο Βούλγαρος υπήκοος παρέμενε παρανόμως στο κράτος αυτό, κατόπιν υποβολής ψευδών δηλώσεων ενώπιον των αρχών αυτών ή αποκρύψεως σημαντικών πραγματικών περιστατικών με σκοπό τη λήψη αρχικής αδείας εισόδου στο εν λόγω κράτος μέλος βάσει άλλης διατάξεως. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν ο υπήκοος αυτός να υποβάλει νομοτύπως νέα αίτηση εγκαταστάσεως βάσει της εν λόγω Συμφωνίας, υποβάλλοντας αίτηση θεωρήσεως εισόδου στις αρμόδιες υπηρεσίες εντός του κράτους καταγωγής του ή ενδεχομένως εντός άλλου κράτους, εφόσον τα μέτρα αυτά δεν έχουν ως αποτέλεσμα να εμποδίζουν τη μεταγενέστερη εξέταση της καταστάσεώς του κατόπιν της υποβολής της νέας αυτής αιτήσεως.

Rodríguez Iglesias Gulmann La Pergola

Wathelet Σκουρής Edward

Puissochet Jann Sevón

Schintgen Macken

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Σεπτεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias